

Sygn. akt III U 495/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2014r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 lutego 2014r. w S.

sprawy **A. R.**

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o rentę rolniczą w związku z wypadkiem przy pracy rolniczej

w związku z odwołaniem A. R.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 21 czerwca 2013 r. znak GIW- (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 495/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21.06.2013r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił A. R. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym powstałej w związku przyczynowym z wypadkiem przy pracy rolniczej.

W uzasadnieniu decyzji wskazał, że A. R. nie posiada uprawnień do przyznania renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym w związku z wypadkiem przy pracy rolniczej, ponieważ nie spełnił warunków z art. 21 ust.1 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz.U. z 2013r. poz. 1403).

Zgodnie bowiem z art. 21 wskazanej ustawy renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust. 2;
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym;

3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Odwołujący się nie został jednak uznany przez Komisję Lekarską Kasy za trwale lub okresowo całkowicie niezdolnym do pracy w gospodarstwie rolnym w związku przyczynowym z wypadkiem przy pracy rolniczej.

W odwołaniu od tej decyzji A. R. domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty rolniczej w związku z wypadkiem przy pracy w rolnictwie. Podniósł, iż jego obecny stan zdrowia uniemożliwia mu wykonywanie podstawowych prac w gospodarstwie rolnym z powodu wypadku przy pracy w gospodarstwie, jaki przeżył w maju 2009r.

W odpowiedzi na odwołanie rolniczy organ rentowy wniósł o jego oddalenie uzasadniając jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołania za uzasadnionego uznać nie można było.

Powołany przez rolniczy organ rentowy art. 21 w ustępach 1, 4-7 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz.U. z 2013r. poz. 1403) brzmi.

Ust. 1 renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust. 2;
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym;
- 3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Ust. 4 jeżeli całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała wskutek wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej, warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uważa się za spełniony, jeżeli ubezpieczony posiada jakikolwiek okres ubezpieczenia emerytalno-rentowego, który obejmuje dzień wypadku lub dzień zachorowania na rolniczą chorobę zawodową.

Ust.5 Za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

Ust. 6 Całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym uznaje się za trwałą, jeżeli ubezpieczony nie rokuje odzyskania zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

Ust. 7 Całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym uznaje się za okresową, jeżeli ubezpieczony rokuje odzyskanie zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

Na okoliczność więc ustalenia, czy odwołujący się jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym w związku z wypadkiem przy pracy w gospodarstwie rolnym, Sąd zasięgnął opinii biegłych lekarzy sądowych z zakresu schorzeń, na które cierpi odwołujący się. Na potrzeby bowiem postępowania rentowego przed Prezesem Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (...) oceny niezdolności do pracy rolników w gospodarstwie rolnym, stosownie do art.46 ust.1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, dokonuje w formie orzeczenia lekarz rzeczoznawca Kasy, a w drugiej instancji komisja lekarska Kasy. Na potrzeby natomiast postępowania sądowego stosownej oceny niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym dokonują, na podstawie art.278 kpc, biegli lekarze sądowi. I tak lekarze biegli z zakresu ortopedii G. K., chirurgii ogólnej J. S., pulmonologii L. C. i neurologii K. J. po przeprowadzeniu

badania odwołującego się i przeanalizowaniu dokumentacji medycznej rozpoznali u niego przewlekłą obturacyjną chorobę płuc (POCHP), zespół pozakrzepowy kończyny dolnej prawej, stan po złamaniu miednicy bez następstw klinicznych, zespół bólowy kręgosłupa odcinka lędźwiowo – krzyżowego bez upośledzenia sprawności i przepuklinę pachwinową obustronną. Zaopiniowali też, że aktualny stan zdrowia odwołującego się czyni go całkowicie niezdolnym do pracy w gospodarstwie rolnym do czerwca 2015r., ale nie ma ona związku przyczynowego z wypadkiem przy pracy w gospodarstwie rolnym. Nie stwierdzili również u odwołującego się niezdolności do samodzielnej egzystencji. Wskazali, że rozpoznane schorzenie POCHP powoduje u odwołującego się całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym. Pod względem bowiem schorzeń pulmonologicznych konieczne jest dalsze leczenie specjalistyczne odwołującego się. Pozostałe schorzenia nie czynią go natomiast całkowicie niezdolnym do pracy na gospodarstwie rolnym.

Również zdaniem biegłych stan zdrowia odwołującego się w stosunku do tego z ostatniego badania, jakie miało miejsce w dniu 07.06.2011r., uległ poprawie. W tym zakresie wskazali na ustąpienie dolegliwości bólowych przy ruchach w stawach biodrowych, pełny zakres ruchów w stawach biodrowych (uprzednio ruchomość prawego stawu biodrowego była znacznie ograniczona). Nie stwierdzili również owrzodzeń na podudziach, co zostało stwierdzone wcześniej. Zdaniem biegłych stopień zaawansowania pourazowych zmian zwyrodnieniowych prawego stawu biodrowego nie dyskwalifikuje odwołującego się do wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym, co nie zmienia faktu, iż wymaga stałego leczenia farmakologicznego oraz zastosowania rehabilitacji, co w znacznym stopniu przyczyni się do złagodzenia dolegliwości bólowych. Nie zmienia to jednak faktu, że odwołujący się jest całkowicie niezdolny do pracy na gospodarstwie rolnym z uwagi na obecny stopień schorzenia POCHP.

Jak natomiast wypowiedział się Sąd Najwyższy, choćby w wyroku z dnia 14.03.2007r. III U 130/06 (LEX 368973), ustaleń w sprawie o świadczenie rentowe w zakresie medycznym nie można oprzeć wbrew opinii biegłych lekarzy sądowych. Jak czytamy w tym wyroku dopiero ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają sądowi wiedzy specjalistycznej koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenia rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości. Również w uzasadnieniu wyroku z dnia 12.01.2010r., sygn. I UK 204/09 (LEX 577813) Sąd Najwyższy wskazał, iż w sprawie, której przedmiotem jest prawo do renty z ubezpieczenia społecznego, warunkująca powstanie tego prawa ocena niezdolności do pracy w zakresie wymagającym wiadomości specjalnych musi znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych posiadających odpowiednią wiedzę medyczną adekwatną do rodzaju schorzeń ubezpieczonego.

Sąd zaś podzielił opinię biegłych sądowych, gdyż jest ona jasna i logiczna. Została przy tym sporządzona przez lekarzy odpowiednich specjalności. Sąd nie miał zresztą powodów aby tej opinii nie podzielić, ponieważ nie zawiera żadnych sprzeczności i opiera się na przeprowadzonych badaniach odwołującego się.

Dodatkowo należy wskazać, iż odwołujący się jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie, tylko niezdolność ta nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy w gospodarstwie rolnym. Choć więc nie można odwołującemu się przyznać renty wypadkowej to jednak ma możliwość ubiegania się o rentę z ogólnego stanu zdrowia. Zatem odwołujący się może wystąpić do rolniczego organu rentowego z nowym wnioskiem, ale tym razem o rentę z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym z ogólnego stanu zdrowia. Uczynić to z resztą powinien jak najszybciej, aby nie utracić możliwości jej otrzymania od dnia, w którym złożył wniosek o rentę wypadkową. W przypadku bowiem prawomocnego oddalenia niniejszego odwołania nie będzie już możliwości otrzymania renty z ogólnego stanu zdrowia od dnia złożenia wniosku o rentę wypadkową.

Mając zatem powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc, oddalił odwołanie.

PW/mt